

1 februari 1957.

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE ZWOLLE,

Gezien de gedingstukken in de zaak van het beroep van W te Y tegen de beschikking van de Inspecteur der Belastingen te V d.d. 18 februari 1955 betreffende de hem opgelegde aanslag in de Inkomstenbelasting over het jaar 1952, waaronder een uitspraak van de Raad van Beroep d.d. 5 augustus 1955 en een arrest van de Hoge Raad der Nederlanden d.d. 2 mei 1956, waarbij voormelde uitspraak van de Raad van Beroep werd vernietigd en het geding werd verwezen naar de Raad van Beroep ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in voltallige vergadering met inachtneming van dit arrest;

Overwegende dat de Raad partijen heeft opgeroepen om opnieuw te worden gehoord en de Inspecteur alsmede Mr. A, belastingconsulent te U, als gemachtigde van appellant daartoe zijn verschenen in 's Raads vergadering van 1 februari 1957;

Overwegende dat appellant, die in 1952 arts te T was en die had aangegeven, dat zijn zuiver inkomen over het jaar 1952 had bedragen f.18.939,64, welk zuiver inkomen, naar door appellant werd erkend, was te corrigeren tot f.19.439,64, werd aangeslagen naar een zuiver inkomen van f.30.000,-, tegen welke aanslag appellant tevergeefs bezwaar inbracht bij de Inspecteur, tegen wiens beschikking appellant kwam in beroep;

Overwegende dat de Raad van Beroep in zijn uitspraak d.d. 5 augustus 1955 heeft aangenomen, dat appellant niet had voldaan aan een hem bij artikel 74, lid 4, der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 opgelegde verplichting, en dat als gevolg daarvan de aanslag behoorde te worden gehandhaafd voorzover niet was gebleken, dat en in hoever hij onjuist was, en voorts den aanslag, zoals die door de Inspecteur was opgelegd, handhaafde op grond dat appellant niet aan de raad aannemelijk had gemaakt, dat de aanslag naar een te hoog inkomen was vastgesteld;

Overwegende dat blijkens arrest van de Hoge Raad der Nederlanden, op 2 mei 1956 in deze zaak geweest, de Raad van Beroep ten onrechte had aangenomen, dat appellant niet had voldaan aan een hem bij laatstgemeld wetsartikel opgelegde verplichting;

Overwegende dat derhalve aangenomen moet worden, dat in deze zaak de gewone regel geldt, dat de Inspecteur de juistheid van een door hem in afwijking van de gedane aangifte opgelegde aanslag naar een hoger inkomen heeft aan te tonen;

Overwegende dat de Inspecteur ter motivering van zijn aanslag in het verzoekschrift heeft gesteld, dat hij bij de vaststelling daarvan heeft gelet op het nogal uiteenlopende aangegeven beroepsinkomen der laatste jaren (1950: f.24.818,--, 1951: f.16.672,--, 1952: f.20.867,--, en 1953: f.25.848,--) en er voorts rekening mede heeft gehouden, dat het hier een goede huisartsenpraktijk betreft, hetgeen blijken kan uit het feit, dat appellant in februari 1955 zijn praktijk heeft verkocht voor f.50.000,--, waarin begrepen voor een waarde van circa f.5000,-- aan geneesmiddelen, instrumenten en inventaris;

Overwegende evenwel, dat deze feiten niet voldoende zijn om aannemelijk te maken, dat het zuiver inkomen van appellant over het jaar 1952 in plaats van het door hem aangegeven bedrag een som van f.30.000,-- heeft belopen;

Overwegende dat de Raad derhalve de beschikking van de Inspecteur niet kan handhaven en de aanslag moet verminderen;

Beschikkende op het beroep,

Vernietigt de beschikking van de Inspecteur en vermindert de aanslag van appellant in de Inkomstenbelasting over het jaar 1952 tot een aanslag naar een zuiver inkomen van f.19.439,64.

Gedaan te Zwolle bij de Heren Mr. J.G. Nysingh, Voorzitter, Mr. L.J. 't Hooft, Lid, en J.C. Tjeenk Willink, plv. Lid, in bijzijn van de Secretaris Mr. P. Kapteyn, de eerste februari 1957.

Nysingh

Voorzitter,

Kapteyn

Secretaris.